

Verslag excursie WML Plas 5-2-2023

Het miezert nog als we vanmorgen, 19 man en vrouw sterk, de parkeerplaats langs de Baexemerweg bij Beegden aflopen, richting de Lange Vlieter, ofwel de WML Plas. Daar aangekomen zien degenen die hun verreijker hebben weten droog te houden, naast de meerkoeten en kuifeenden al snel enkele geoorde futen. Gelukkig is het nu snel afgelopen met het gespetter en wordt deze kleine futensoort door iedereen gezien. In de richting waar de oever een getande vorm heeft zit op flinke afstand een hybride brilduiker x nonnetje, die zich beter laat zien

wanneer we ter hoogte van Heel lopen.

Intussen trekt het zwerk deels open en wordt ons zichtveld bij tijden mooi beschenen door de zon. Op diverse plaatsen zitten groepjes dodaarzen, tot wel acht stuks. Sommige exemplaren beginnen al op kleur te komen en een enkele keer horen we ook het gehinnik uit de baltsperiode. Een paartje brilduikers zwemt een eindje met ons op. Het vrouwtje blijft constant duiken en laat zich maar weinig zien, terwijl het mannetje de hele tijd boven water blijft. Ook worden we een tijdje begeleid door drie krooneenden, twee mannetjes en een vrouwtje. Deze zijn hier jaarrond aan te treffen, wat misschien wel een indicatie is voor de goede kwaliteit van ons drinkwater. Krooneenden

foerageren namelijk op kranswieren en andere waterplanten die alleen in schoon water groeien. Om tot broeden te komen is er bovendien een insektenrijke oeervervegetatie nodig, iets wat hier nogal schaars is.

Even laat zich het waterhoen horen en een groenling, een soort die de laatste jaren hard achteruit is gegaan. Het gaat trouwens met veel diersoorten slecht de laatste jaren. Zo is bijvoorbeeld het aantal libellen in De Peel met 90% afgenomen ten opzichte van pakweg 10 jaar geleden. Hopelijk is deze trend nog te keren. Gelukkig zijn er ook soorten waar het best goed mee gaat, zoals de ijsvogel, die zich

vandaag weer een paar keer laat zien. Ook de aalscholver heeft het hier naar zijn zin. Als het licht er goed op valt, maken de dekveren de indruk van schubben, als van een dinosauriër. Samen met zijn ruige kop, het groene 'reptielenoog' en de rauwe kreten die hij uit, lijkt het wel een prehistorisch beest.

Op de terugweg zien we een vrouwtje goudvink in de struiken naast het pad. Hij vliegt telkens een stukje voor ons uit en als we dichterbij komen blijft hij een tijdje zitten aan de achterkant van de kale struiken. Het is moeilijk hem mooi in beeld te krijgen, maar met een beetje geduld lukt het wel om hem goed te zien. Zoals altijd zitten er ook deze keer veel futen op het water. Als we het rondje om de plas bijna hebben voltooid zien we er twee die al baltsgedrag vertonen. Tegenover elkaar zittend schudden ze 'nee' met hun kopjes, maar het is wel duidelijk dat ze vanbinnen wel degelijk 'ja' bedoelen. Iets wat bij de mens ook wel schijnt voor te komen.

Huub Loete en Coen Cox